

УДК 347.965

Баєва Л.В.¹, Ступіна В.А.²

¹доц. НУ «Запорізька політехніка»

²студ. гр. Ю-128 НУ «Запорізька політехніка»

АДВОКАТСЬКА ЕТИКА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Сьогодні перед українськими адвокатами стоїть набагато більше запитань, ніж існує відповідей. Однак не всі питання, що виникають у адвокатів та громадськості стосуються правового регулювання адвокатури, як правозахисного інституту. Право не може регулювати всі сфери

суспільних відносин, але воно регулює найбільш важливі аспекти цих відносин. Проте там, де норми права не регулюють, не впорядковують поведінку людей, виступають норми моралі (чесноти).

Етика адвоката – це моральні принципи та цінності, що надають відповідного забарвлення його професійним обов'язкам. Це не лише те, що адвокат зобов'язаний виконувати в силу свого юридичного статусу, а й те, яким чином це найкраще виконувати. Правила адвокатської етики визначають встановлені етичні норми як путівник адвоката в обранні належних варіантів професійної поведінки.

Серед галузей етичної науки виділяють професійну етику.

Професійна етика являє собою сукупність правил поведінки певної соціальної групи, що забезпечують моральний характер взаємовідносин, обумовлених або сполучених з професійною діяльністю, а також галузь науки, що вивчає специфіку проявів моралі в різних видах діяльності.

В свою чергу, одним з видів професійної етики є адвокатська етика.

Адвокатська етика – це вид професійної етики, що являє собою сукупність правил працівників адвокатської професії, що забезпечують моральний характер їх діяльності та позаслужбової поведінки, а також галузь науки, що вивчає специфіку реалізації вимог моралі в цій області.

Значення адвокатської етики полягає в тому, що вона: забезпечує виконання адвокатом найкращим чином своїх обов'язків щодо захисту прав і охоронюваних законом інтересів осіб, які до нього звернулися; визначає належну поведінку адвоката при виконанні цих обов'язків; надає морального характеру адвокатській діяльності; формує належний рівень довіри суспільства і держави до адвокатури як до публічно-правового інституту.

Структуру адвокатської етики складають загальні принципи адвокатської етики та спеціальні норми, що регулюють відносини адвоката: з клієнтами; з колегами; з державними органами, установами, організаціями; з судом та іншими учасниками процесуальної діяльності.

У преамбулі Правил зазначається, що надзвичайна можливість функціонального навантаження адвокатури вимагає від адвокатів слідування високим етичним стандартам поведінки. Водночас специфіка, комплексний характер обов'язків, що покладено на адвоката, обумовлюють необхідність збалансування служіння адвоката інтересам окремого клієнта з інтересами суспільства загалом, дотримання принципів законності і верховенства права.

Співвідношення правил адвокатської етики та чинного законодавства про адвокатуру визначається тим, що норми Правил не відміняють і не замінюють положень чинного законодавства про адвокатуру, а доповнюють і конкретизують його (ст. 1 Правил).

Крім того, Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» передбачає дотримання Правил адвокатської етики як одного з основних

зобов'язань адвоката, які він бере на себе, складаючи присягу адвоката України.

Таким чином, підводячи підсумок можна стверджувати, що етика впливає на всі сторони нашого життя. Світовій практиці з давніх часів відомі етичні кодекси адвокатів - кодекси, що являють собою сукупність етичних правил професійної поведінки адвокатів.